

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012915
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012915.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti odsúdenému X. O., narodenému dňa XX. T. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14. marca 2018, č. k. 1PP/165/2017-39, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 14. marca 2018, č. k. 1PP/165/2017-39 bol (podľa § 415 ods. 1 Tr. por.) podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. odsúdený X. O. podmienočne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.07.2012 sp. zn. 3T/88/2012. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nad odsúdeným nariadil probačný dohľad vo výmere 3 (tri) roky a ustanovil mu primerané obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. f/ Tr. zák. spočívajúce v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s poškodenými v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/88/2012, a to mal. M. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, a T. O. a primeranú povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenými v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/88/2012, a to mal. M. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, a T. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli a v miestach, kde sa zdržujú a ktoré navštevujú.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Dňa 27.12.2017 podal na tunajší súd odsúdený X. O., prostredníctvom obhajcu, návrh o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou (zrejme má ďalej znieť, že vykonával) úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 26.07.2012 sp. zn. 3T/88/2012 pre prečin podávania alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zák., pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., pokračovací prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. a pokračovací prečin prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 Tr. zák. a pokračovací

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pričom jeho predpokladaný koniec má mať po započítaní dňa 19.01.2021. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. uplynula dňa 19.01.2018.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 17.01.2018 vyplynulo aj nasledovné (podstatné citácie): „Odsúdený bol dňa 03.09.2012 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou „C“. Dňa 10.12.2013 bol umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou „B“ kde sa nachádza doposiaľ. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas pobytu v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni. Negatívne poznatky neboli zaevidované, pracovne zaradený nebol. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Správanie, vystupovanie ako aj dodržiavanie stanovených noriem odsúdeným počas pobytu v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov zboru v plnej miere rešpektuje a plní bez pripomienok. V osobných veciach si udržiava poriadok, chodí riadne upravený. Zásady osobnej hygieny dodržiava. Medzi odsúdenými je znášanlivý, konfliktné situácie nevyvoláva. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Funkciou z radou odsúdených nebol poverený. Počas doterajšieho výkonu trestu bol trikrát disciplinárne odmenený, naposledy 06.12.2016 mimoriadnym povolením návštevy za aktívny prístup k úlohám pri vykonávaní činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu neprejavil záujem o zaradenie do vzdelávania. Vo voľnom čase sa venuje sledovaniu televízneho vysielania, čítaniu dostupnej literatúry a hraniu spoločenských hier. Do činností organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa v rámci svojich možností a schopností zapojil. Zaradený bol na viacerých pracoviskách v ústave, pracovné povinnosti plnil. Od 12.05.2016 je pracovne nezaradený, odsúdený sa aktívne zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločenských priestorov ústavu. Menovaný vyrastal v úplnej rodine. Má jedného súrodenca. Po skončení základnej školy pokračoval v štúdiu na strednom odbornom učilišti spojov. Štúdium nedokončil, je nevyučení. V pracovnej oblasti vystriedal viacero pozícií, naposledy pracoval v upratovacej firme. Pred nástupom do výkonu väzby bol dlhodobo práceneschopný pre zdravotné komplikácie s chrbticou. Je rozvedený, bezdetný. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa kontaktuje s matkou a sestrou. Po ukončení výkonu trestu odňatia slobody sa plánuje vrátiť bývať k matke. Odsúdený nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup zameraný na rozvoj sebadisciplíny, sebakontroly, zodpovednosti za svoje konanie a k rešpektovaniu interných a spoločenských noriem. K trestnej činnosti zaujal primerane sebakritický postoj. Možno konštatovať, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. U odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza sa u menovaného javí ako menej priaznivá (spáchaný zločin, len základné vzdelanie). Nie je evidované voči odsúdenému ďalšie trestné stíhanie. Záverom možno konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie a odporúčam ho podmiennečne prepustiť.“

Z odpisu registra trestov a pripojených rozhodnutí súdov vyplynulo, že odsúdený okrem spomenutého odsúdenia nebol v minulosti súdne trestaný. Z obsahu odsudzujúceho rozhodnutia je zrejmé (aj zo spomenutej právnej kvalifikácie), že trestnej činnosti sa dopustil v období rokov 2008-2011 na blízkych osobách, resp. na dvoch maloletých poškodených (mal. M. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. Š., nar. XX.XX.XXXX) a T. O. a v tejto trestnej veci mu nebolo uložené žiadne ochranné liečenie.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol: „Veľmi ma mrzí všetko, čo som vykonal, doposiaľ vo výkone trestu som sa správal slušne. Rád by som dokázal, že vo výkone trestu som sa naozaj polepšil, rád by som dostal šancu, chcem to dokázať. Mám chorú mamu, rád by som sa o ňu postaral. Trestnej činnosti som sa dopustil na nevlastnej dcére a jej kamarátke a T. O. je moja bývalá žena.“ V rámci konečného návrhu uviedol: „Chcel by som dostať šancu a dokázať, že som sa naozaj polepšil vo výkone trestu. Toto nie je žiadny život, chcem viesť riadny život a zaradiť sa normálne do spoločnosti.“

Jeho obhajca v rámci konečného návrhu uviedol: „Ja navrhujem, aby súd podanému návrhu vyhovel, nakoľko sú splnené všetky podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktoré poukazuje na to, aby súd posudzoval plnenie povinností odsúdeného, aktuálne správanie odsúdeného a toto sú hlavné momenty, ktoré by mal súd hodnotiť pri rozhodovaní o takomto návrhu. Ako vyplýva aj z hodnotenia, odsúdený si plní riadne svoje povinnosti, je preukázané kritické správanie ku skutku, a teda sú splnené podmienky na to, aby súd takémuto návrhu vyhovel. Z vyjadrenia pani prokurátorky vyplýva nejaká neodôvodnená hypotéza o tom, že odsúdený by sa dopustil spáchania skutku a paradoxne poukazuje na čas, kedy je odsúdený v izolácii. Tým paradoxne dochádza k záveru, že ak by odsúdený bol ďalej vo výkone trestu, tak sa dopustí trestnej činnosti, by bol paradoxne ešte väčší, čo je nemysliteľné. Takouto argumentáciou by bolo znemožnené, aby súd o akomkoľvek návrhu rozhodol.“

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol: „V hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol: „Na základe vykonaného dokazovania, ako aj s poukazom na osobu odsúdeného, ktorý sa dopustil viacerých veľmi závažných trestných činov a s poukazom na spôsob vykonania týchto trestných činov navrhujem jeho návrh zamietnuť aj s prihliadnutím na predpokladaný koniec výkonu trestu. Mám za to, že v danom prípade vzhľadom na osobu odsúdeného nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život, pretože jeho dlhší výkon trestu od roku 2012, kedy sa nachádzal v sociálnej izolácii, čiže nemohol páchať trestnú činnosť a ďalej v nej pokračovať, mám za to, že nie je dostatočná záruka, že by po podmiennečnom prepustení a pobyte na slobode po tak dlhom výkone trestu bol schopný viesť riadny život.“

Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. obmedzenia spočívajú najmä v zákaze kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. povinnosti spočívajú najmä v príkaze nepriblížiť sa k určenej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Súd (I. stupňa) po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh bol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený X. O. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t. j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila tiež ako splnená, keďže vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe.

Splnená bola dôsledne aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy).

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej činnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím

spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Podmienečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k jeho osobe svoj účel. Súd (I. stupňa) zdôrazňuje, že odsúdený X. O. je „prvotrestaný“ páchatel, ktorý sa vo výkone trestu odňatia slobody teda nachádza po prvýkrát, pričom jeho vyjadrenia na verejnom zasadnutí súd považoval za úprimné, pričom neboli verifikované žiadne také skutočnosti, na podklade ktorých by súd dospel k inému záveru, ako bol ten, že v prípade odsúdeného X. O. nebolo riziko recidívy príliš veľké.

Súd (I. stupňa) vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby mohol byť podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k obdobiu páchania trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, a jej charakteru bol však súd toho názoru, že vo vzťahu k osobe odsúdeného je však potrebné pristupovať, pokiaľ ide o jeho pobyt na slobode, s väčšou opatrnosťou, ktorá sa prejavila v určení skúšobnej doby v trvaní 6 (šesť) rokov (teda skoro v maximálne možnej) a v nariadení probačného dohľadu vo výmere 3 (tri) roky (teda v maximálnej možnej) a v ustanovení primeraného obmedzenia spočívajúceho v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s poškodenými v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/88/2012, a to mal. M. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, a T. O. a primeranej povinnosti spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa k poškodenými v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/88/2012, a to mal. M. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. Š., nar. XX.XX.XXXX, a T. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli a v miestach, kde sa zdržujú a ktoré navštevujú, ktorý probačný dohľad a uložené primerané obmedzenia a povinnosti minimalizujú prípadnú recidívu konania odsúdeného k poškodeným, pričom nedodržanie týchto „podmienok jeho podmienečného prepustenia určených súdom“ môže viesť k tomu, že si dovykoná zvyšok trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov vyhovel návrhu odsúdeného X. O. o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko tento spĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie”.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej aj prokurátor), pričom odsúdený sa po porade s obhajcom práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí dňa 14. marca 2018 výslovne vzdal.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava svoju sťažnosť bližšie písomne odôvodnila podaním, doručeným priamo (na predchádzajúce vyžiadanie) Krajskému súdu v Trnave dňa 7. júna 2018, a to v nasledovnom rozsahu č. I. 47 a nasl. spisu (vzhľadom na obsahovú zmatečnosť dôvodov podanej sťažnosti sťažnostný súd uvádza plnú a doslovnú citáciu jej obsahu so súčasným písomným zvýraznením pasáží, ktoré s problematikou veci alebo priamo s hodnotením osoby odsúdeného X. O. nijako nesúvisia).

„Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava v trestnej veci ods. X. O., nar. XX.XX.XXXX, podala dňa 14.03.2018 sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 1PP 165/2017, doručeného na Okresnú prokuratúru Trnava dňa 07.05.2018, ktorým súd ods. X. O. podmienečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26.07.2012 sp. zn. 3T 88/2012. Zároveň určil odsúdenému v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. skúšobnú dobu v trvaní 6 rokov, podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil nad ním probačný dohľad v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. mu uložil primerané obmedzenia, ktoré sú bližšie špecifikované vo vyššie uvedenom uznesení sp. zn. 1 PP 165/2017. Na základe vyššie uvedených skutočností sťažnosť podaná dňa 14.03.2018 priamo do zápisnice po vyhlásení uznesenia dodatočne o d ň u j e m :

Okresný súd v Trnave (ďalej len „súd“) uznesením zo dňa 14.03.2018, č. k. 1PP 165/2017 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. podmienečne prepustil X. O., nar. XX.XX.XXXX z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26.07.2012 sp. zn. 3T 88/2012 a zároveň mu určil v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. skúšobnú dobu v trvaní 6 rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil nad ním probačný dohľad v trvaní 3 rokov a zároveň mu uložil určité obmedzenia, špecifikované v napadnutom uznesení.

Predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody okrem uplynutia zákonom stanovenej doby výkonu trestu je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a zároveň sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že formálna podmienka podmieneného prepustenia bola splnená, pretože odsúdený vykonal dve tretiny uloženého trestu a lehotu na podanie žiadosti o podmienené prepustenie splnil dňa 19.01.2018.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že odsúdený nastúpil výkon trestu dňa 31.07.2012 a dňa 03.09.2012 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Počas tohto obdobia bol len trikrát disciplinárne odmenený, pričom z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že je správanie je na požadovanej úrovni, je znášavivý a konfliktné situácie nevyvoláva. Počas výkonu trestu neprejavil záujem o zaradenie do vzdelávania a vo voľnom čase sa venuje sledovaniu televízie a čítaniu dostupnej literatúry. Z hodnotenia ďalej vyplýva, že po skončení základnej školy pokračoval v štúdiu na strednom odbornom učilišti spojov, ale štúdium nedokončil a nie je vyučený v žiadnom odbore. Pred nástupom do výkonu väzby bol dlhodobo práceneschopný pre zdravotné komplikácie s chrbticou. U odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, a to s poukazom na spáchaný zločin a len základné vzdelanie bez snahy sa ďalej vzdelávať.

U odsúdeného možno konštatovať, že vo výkone trestu preukazuje polepšenie, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu ako aj z odmien, ktoré odsúdený počas výkonu trestu získal. Z uvedených skutočností vyplýva, že tak splnil jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Mám však za to, že odsúdený nespĺnil druhú materiálnu podmienku, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Naplnením tejto podmienky bolo potrebné sa zaoberať komplexnejšie, pričom mal súd podrobnejšie posúdiť všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, a to jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu.

Je nevyhnutné poukázať na to, že hoci odsúdený okrem odsúdenia, ktoré aktuálne vykonáva, nebol v minulosti súdne trestaný, dopustil sa v pomerne dlhom časovom období od roku 2008 - 2011 závažnej trestnej činnosti, ktorá bola kvalifikovaná ako prečin podávania alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zák., pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a § 139 čo je z hľadiska posudzovania tejto podmienky významným hľadiskom svedčiacim o charaktere odsúdeného a jeho postoja k trestnej činnosti.

, pričom ako vyplýva z uvedeného rozsudku tejto trestnej činnosti sa dopustil na blízkych osobách, jednou z nich bola jeho bývalá manželka T. O. a ďalšími osobami boli maloleté dievčatá, a to jeho nevlastná dcéra a jej kamarátka, ktoré mali v čase spáchania skutkov len 14 rokov.

O osobnosti odsúdeného a jeho charakterových vlastnostiach svedčí aj uznesenie Okresného súdu Bratislava II. Sp. zn. 1T 66/2014 zo dňa 18.09.2014, ktorým súd podľa § 244 ods. 1 písm. d) Tr. por. s použitím § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. fakultatívne zastavil trestné stíhanie obvineného X. O., trestne stíhaného pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1, 2 Tr. zákona z. č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku v jednočinnom súbehu s trestným činom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase na jar alebo v lete roku 2004 v byte v X. na U. ulici a na C. ulici č. X opakovane minimálne však 4x zneužil maloletú dcéru svojej manželky a jej kamarátku, takým spôsobom, že im pod hrozbou, že povie ich rodičom, že mu neoprávnene vybrali peniaze z bankomatovej karty a že na sídlisku vylepí ich fotky, na ktorých mali byť nahé, im kázal vyzliecť sa donaha, orálne ho uspokojovať, navzájom sa bozkávať a chytať sa za prsia a za genitálie, čo obe maloleté zo strachu pred obvineným urobili, pričom obvinený počas toho masturboval, chytil ich za prsia a genitálie a následne od nich žiadal, aby s ním mali za odmenu análny styk.

Z vyššie uvedeného uznesenia vyplýva, že trestné stíhanie obvineného bolo zastavené preto, lebo trest ku ktorému môže trestné stíhanie viesť je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému už právoplatne uložený pre iný jeho trestný čin. V danom prípade súd odkázal na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, ktorý bol obvinenému uložený práve rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. Sp. zn. 3 T 88/2012. V odôvodnení zastavujúceho uznesenia pritom súd poukázal na podstatné okolnosť, ktorá ho viedla k zastaveniu trestného stíhania, a to aj napriek tomu, že konanie obvineného bolo závažného charakteru, pričom zasahovalo do záujmu spoločnosti na ochrane mravného a fyzického vývinu osôb mladších ako 15 rokov a touto skutočnosťou bolo, že obvinený má podľa lustrácie ZVJS predpokladané ukončenie výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom sp. zn. 3T 88/2012 v roku 2021.

Preskúmaním vyššie uvedených rozsudkov a skutkov, ktorých sa odsúdený dopustil, mám za to, že odsúdený je osobou, ktorá sa sústavne dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce podmienené tresty nevedli k jeho náprave. Z vyššie uvedených odsúdení vyplýva, že závažnosť a intenzita jeho trestnej činnosti sa stupňovala a jediným možným riešením, ktoré by zastavilo jeho pokračujúcu trestnú činnosť je riadny výkon uloženého trestu odňatia slobody. Treba podotknúť, že konanie odsúdeného nemožno bagatelizovať, pretože hoci v jeho trestnej činnosti išlo najmä o prečiny, následky jeho konania, týkajúce sa najmä výšky spôsobenej škody neboli zanedbateľné. V jeho odsúdeniach bol opakovane využitý inštitút súhrnného trestu, teda možno povedať, že za rozsiahlu trestnú činnosť mu boli ukladané vždy tie najmiernejšie tresty, dokonca v poslednom prípade Okresný súd Bratislava 3 upustil od uloženia súhrnného trestu. V

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že riadna náprava odsúdeného Y. P. a jeho celková prevýchova je možná len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom jeho prepustením na slobodu by bol zmarený základný účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody totiž nie je v tom, aby za dobré správanie bol páchatel automaticky prepustený po výkone zákonom stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu. Podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom k účelu trestu je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie i na slobode riadny život a nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri posudzovaní prípadnej recidívy je súd odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré nevyhnutne patria aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti ako aj jeho resocializačná prognóza podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplývajúca z hodnotenia riaditeľa ústavu. V danom prípade je resocializačná prognóza menej priaznivá vzhľadom na drogovú závislosť odsúdeného, nariadenú liečbu, spáchaný zločin ako aj opakovanú trestnú činnosť.

Odsúdený dostal zo strany súdov opakovane možnosť preukázať, či už formou podmienených trestov alebo využitím ustanovení o súhrnnom treste, že miernejší trest na jeho nápravu postačuje, čo však nevyužil a následnou postupnosťou sa logicky svojím konaním dostal do výkonu trestu. Nemožno opomenúť, že v súčasnosti je proti nemu vedené ďalšie trestné stíhanie. Očakávanie, že páchatel po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť odôvodnené a založené na všestrannom a aktuálnom zhodnotení páchatelovej osobnosti, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, v ktorých sa po prepustení ocitne.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a s prihliadnutím na predpokladaný koniec výkonu trestu (26.03.2019), mám za to, že u Y. P. nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmienené prepustenie a preto navrhujem, aby nadriadený súd vyhovel sťažnosti prokurátora podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sťažnosťou napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a rozhodol vo veci sám."

Až následne po tom ako druhostupňový súd vykonal vo veci neverejné zasadnutie, čím v konečnom dôsledku aj rozhodol o podmienenom prepustení odsúdeného X. O. z výkonu trestu odňatia slobody, doručil sťažnostnému súdu prokurátor okresnej prokuratúry nové - upravené dôvody sťažnosti v nasledovnom znení (citácia):

„Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava v trestnej veci ods. X. O., nar. XX.XX.XXXX, podala dňa 14.03.2018 sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 1PP 165/2017, doručeného na Okresnú prokuratúru Trnava dňa 07.05.2018, ktorým súd ods. X. O. podmienenčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26.07.2012 sp. zn. 3T 88/2012. Zároveň určil odsúdenému v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. skúšobnú dobu v trvaní 6 rokov, podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil nad ním probačný dohľad v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. mu uložil primerané obmedzenia, ktoré sú bližšie špecifikované vo vyššie uvedenom uznesení sp. zn. 1 PP 165/2017. Na základe vyššie uvedených skutočností sťažnosť podaná dňa 14.03.2018 priamo do zápisnice po vyhlásení uznesenia dodatočne o d ň o d ň u j e m :

Okresný súd v Trnave (ďalej len „súd“) uznesením zo dňa 14.03.2018, č. k. 1PP 165/2017 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. podmienenčne prepustil X. O., nar. XX.XX.XXXX z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 26.07.2012 sp. zn. 3T 88/2012 a zároveň mu určil v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák. skúšobnú dobu v trvaní 6 rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. nariadil nad ním probačný dohľad v trvaní 3 rokov a zároveň mu uložil určité obmedzenia, špecifikované v napadnutom uznesení.

Predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody okrem uplynutia zákonom stanovenej doby výkonu trestu je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a zároveň sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život.

V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že formálna podmienka podmieneného prepustenia bola splnená, pretože odsúdený vykonal dve tretiny uloženého trestu a lehotu na podanie žiadosti o podmienené prepustenie splnil dňa 19.01.2018.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že odsúdený nastúpil výkon trestu dňa 31.07.2012 a dňa 03.09.2012 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Počas tohto obdobia bol len trikrát disciplinárne odmenený, pričom z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že jeho správanie je na požadovanej úrovni, je znášavivý a konfliktné situácie nevyvoláva. Počas výkonu trestu neprejavil záujem o zaradenie do vzdelávania a vo voľnom čase sa venuje sledovaniu televízie a čítaniu dostupnej literatúry. Z hodnotenia ďalej vyplýva, že po skončení základnej školy pokračoval v štúdiu na strednom odbornom učilišti spojov, ale štúdium nedokončil a nie je vyučený v žiadnom odbore. Pred nástupom do výkonu väzby bol dlhodobo práceneschopný pre zdravotné komplikácie s chrbticou. U odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, a to s poukazom na spáchaný zločin a len základné vzdelanie bez snahy sa ďalej vzdelávať.

U odsúdeného možno konštatovať, že vo výkone trestu preukazuje polepšenie, čo vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu, ktorý v závere konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok pre podmienené prepustenie a odporučil ho podmienenčne prepustiť. Z uvedených skutočností vyplýva, že tak splnil jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Mám však za to, že odsúdený nespĺnil druhú materiálnu podmienku, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Naplnením tejto podmienky bolo potrebné sa zaoberať komplexnejšie, pričom mal súd podrobnejšie posúdiť všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, a to jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu.

Je nevyhnutné poukázať na to, že hoci odsúdený okrem odsúdenia, ktoré aktuálne vykonáva, nebol v minulosti súdne trestaný, dopustil sa v pomerne dlhom časovom období od roku 2008 - 2011 závažnej trestnej činnosti, ktorá bola kvalifikovaná ako prečin podávania alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zák., pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona, pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zák., pokračovací prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. d) Tr. zák. a pokračovací prečin prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 Tr. zák. a pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T 88/2012 uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Ako vyplýva z uvedeného rozsudku tejto trestnej činnosti sa dopustil na blízkych osobách - jednou z nich bola jeho bývalá manželka T. O. a ďalšími osobami boli maloleté dievčatá, a to jeho nevlastná dcéra a jej kamarátka, ktoré mali v čase spáchania skutkov len 14 rokov.

O osobnosti odsúdeného, jeho charakterových vlastnostiach a postoji k závažnej trestnej činnosti svedčí aj uznesenie Okresného súdu Bratislava II. Sp. zn. 1T 66/2014 zo dňa 18.09.2014, ktorým súd podľa § 244 ods. 1 písm. d) Tr. por. s použitím § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. fakultatívne zastavil trestné stíhanie obvineného X. O., trestne stíhaného pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1, 2 Tr. zákona z. č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku v jednočinnom súbehu s trestným činom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase skutku na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase na jar alebo v lete roku 2004 v byte v X. na U. ulici a na C. ulici č. X opakovane minimálne však 4x zneužil maloletú dcéru svojej manželky a jej kamarátku, takým spôsobom, že im pod hrozbou, že povie ich rodičom, že mu neoprávnene vybrali peniaze z bankomatovej karty a že na sídlisku vylepí ich fotky, na ktorých mali byť nahé, im kázal vyzliecť sa do naha, orálne ho uspokojovať, navzájom sa bozkávať a chytať sa za prsia a za genitálie, čo obe maloleté zo strachu pred obvineným urobili, pričom obvinený počas toho masturboval, chytal ich za prsia a genitálie a následne od nich žiadal, aby s ním mali za odmenu análny styk.

Z vyššie uvedeného uznesenia vyplýva, že trestné stíhanie obvineného bolo zastavené preto, lebo trest ku ktorému môže trestné stíhanie viesť je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému už právoplatne uložený pre iný jeho trestný čin. V danom prípade súd odkázal na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, ktorý bol obvinenému uložený práve rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. Sp. zn. 3 T 88/2012. V odôvodnení zastavujúceho uznesenia pritom súd poukázal na podstatné okolnosť, ktorá ho viedla k zastaveniu trestného stíhania, a to aj napriek tomu, že

konanie obvineného bolo závažného charakteru, pričom zasahovalo do záujmu spoločnosti na ochrane mravného a fyzického vývinu osôb mladších ako 15 rokov a touto skutočnosťou bolo, že obvinený má podľa lustrácie ZVJS predpokladané ukončenie výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom sp. zn. 3T 88/2012 v roku 2021.

Preskúmaním vyššie uvedených rozhodnutí a najmä skutkov, ktorých sa odsúdený dopustil, mám za to, že odsúdený je osobou, ktorá sa v dlhom časovom období približne od roku 2004 dopúšťala závažnej trestnej činnosti voči blízkym osobám, pričom v danom prípade nešlo o jednorazové vybočenie z riadneho a morálneho života.

Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva, že závažnosť a intenzita jeho trestnej činnosti sa stupňovala a jediným možným riešením, ktoré zastavilo jeho pokračujúcu trestnú činnosť bolo jeho vzatie do väzby a následný riadny výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Treba podotknúť, že konanie odsúdeného nemožno bagatelizovať, pretože svojou závažnosťou a výnimočnosťou ide o jeden z najhorších druhov kriminality v zmysle fatálnych následkov tak pre obeť, ako pre spoločnosť.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že riadna náprava odsúdeného X. O. a jeho celková prevýchova je možná len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom jeho prepustením na slobodu by bol zmarený základný účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody totiž nie je v tom, aby za dobré správanie bol páchatel automaticky prepustený po výkone zákonom stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu. Podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom k účelu trestu je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie i na slobode riadny život a nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri posudzovaní prípadnej recidívy je súd odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré nevyhnutne patria aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti ako aj jeho resocializačná prognóza podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplývajúca z hodnotenia riaditeľa ústavu. V danom prípade je resocializačná prognóza menej priaznivá vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť a základné vzdelanie odsúdeného.

Odsúdený dostal zo strany súdov dostatočné množstvo benefitov v podobe konania o dohode o vine a treste v konaní pod sp. zn. 3T 88/2012 alebo zastavenia trestného stíhania pre neúčelnosť vedeného pod sp. zn. 1T 66/2014.

Mám za to, že od osoby, ktorá dlhodobo páchala závažnú trestnú činnosť, u ktorej absentujú základné morálne hodnoty nemožno očakávať, že po podmienenom prepustení povedie riadny život, pretože takéto závažné rozhodnutie o podmienenom prepustení musí byť odôvodnené a založené na všestrannom a aktuálnom zhodnotení páchateľovej osobnosti, možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch, v ktorých sa po prepustení ocitne.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a s prihliadnutím na predpokladaný koniec výkonu trestu (19.01.2021), mám za to, že u X. O. nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmienené prepustenie a preto navrhujem, aby nadriadený súd vyhovel sťažnosti prokurátora, podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. sťažnosťou napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a rozhodol vo veci sám". K dôvodom sťažnosti prokurátora sa obhajca odsúdeného JUDr. Tomáš Rosina vyjadril dňa 14. júna 2018 (doručené priamo Krajskému súdu v Trnave dňa 18. júna 2018) v tom smere, že mu nie je známe, z akých podkladov prokurátor pri odôvodňovaní sťažnosti čerpal. Nie je totiž pravdou, že by sa on - X. O. - v minulosti dopustil trestnej činnosti majetkového charakteru, v minulosti mu nebol ukladaný (ani opakovane) súhrnný trest odňatia slobody, je prvopáchatel, nie je voči nemu vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie a nemá žiadnu drogovú minulosť. Preto navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciaciach § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava nie je dôvodná.

Samosudca okresného súdu postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený X. O. spĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený X. O. spĺňa podmienky predpokladané v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. aj z hľadiska materiálnej stránky.

Na odsúdeného X. O. nikdy v minulosti, a teda ani pred súčasným výkonom trestu odňatia slobody, nebolo takýmto spôsobom pôsobené a v podmienkach skutočného výkonu trestu odňatia slobody sa ocitol prvýkrát.

V zhode so záverom okresného súdu aj sťažnostný súd svojím verdiktom dáva (prejavuje) odsúdenému najvyšší stupeň dôvery v podobe predčasného podmieneného prepustenia. Samotný spôsob rozhodnutia prvostupňového súdu, obsah jeho dôvodov a poučenie pre odsúdeného do ďalšieho života, spoločne s určením mu primeranej skúšobnej doby v trvaní šiestich rokov, by mali byť pre menovaného mementom a tiež zárukou, že X. O. sa už nikdy v budúcnosti nedostane do rozporu so zákonom. Tým viac za situácie, že napadnutým uznesením mu bol podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súčasne nariadený probačný dohľad vo výmere troch rokov a podľa § 51 ods. 3 písm. f/ Tr. zák. mu boli stanovené primerané obmedzenia, spočívajúce v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania sa prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s poškodenými v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/88/2012, a to M. G., nar. XX.XX.XXXX (v súčasnosti plnoletou), A. Š., nar. XX.XX.XXXX (v súčasnosti plnoletou) a T. O.. A tiež za situácie, keď mu ešte bola podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. uložená primeraná povinnosť, spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenými v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 3T/88/2012, a to M. G., nar. XX.XX.XXXX, A. Š., nar. XX.XX.XXXX a T. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli a v miestach, kde sa zdržujú a ktoré navštevujú.

Situácia taktiež pokročila v tom ohľade, že v pôvodnom konaní obe maloleté poškodené sú už dnes plnoletými dospelými a výsostne samostatnými fyzickými osobami.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.